



Макарівські ВІСТІ

ВІВТОРОК,
6 ЧЕРВНЯ
2006 РОКУ
№ 46 (10423)

Газета виходить
з 10 січня 1932 року
Ціна 10 копійок

Сьогодні в Україні відзначається професійне свято -
День журналіста

Завдяки високому професіоналізму фахівців засобів масової інформації вмінню вселити в людей віру, добро, любов та надію - жителі району вчасно отримують об'єктивну інформацію про події в районі, в області та нашій державі, що має позитивний вплив на процеси державотворення, соціально-економічного зростання та досягнення суспільної злагоди. Вшанування на державному рівні працівників засобів масової інформації свідчить про визнання суспільством особливої ролі, яку відіграє щоденна копітка праця журналістів щодо утвердження демократичних та правових зasad у розвитку незалежної української держави.

Широ вітаю працівників інформаційного простору Київщини з професійним святом - Днем журналіста. Майстерності вам у розкритті цікавих, актуальних тем. Хай ніколи не зраджує вам талант і натхнення, буде гострим перо, чистим сумління, сильним, переконливим і полум'яним журналістське слово!

Бажаю міцного здоров'я, щастя, радості, миру, злагоди, достатку, успіхів у праці.

начальник управління з питань внутрішньої та інформаційної політики Київської обласної державної адміністрації.

Офіційно

Голова райдержадміністрації О Безугленко, його заступник В.Рябченко обговорили питання інтересів підприємств щодо розширення виробничих потужностей та будівництва об'єктів під виробництво з директором заводу «Потенціал» Д.Герасимюком, президентом ЗАТ «Креола-Фарм» Ю.Тогчечем, гендиректором директором цього підприємства О.Чипирком.

Голова райдержадміністрації О Безугленко провів спільну нараду з питань продажу через аукціон Кодрянського склозаводу. В ній взяли участь арбітражний керуючий Г.Серпутько, начальник державної податкової інспекції в Макарівському районі А.Матвеєв, начальник РВ ГУ МВС А.Лопата, начальник виконавчої служби О.Добринський та селищний голова Кодри А.Заглинський.

Голова районної ради М.Вараницький на спортивному комплексі «Чайка» зустрівся з заступником голови Федерації авіамодельного спорту України С.Скальком, де обговорили перспективи розвитку спортивного авіамоделізму в Макарівському районі.

В с. Гавронщина заступник голови районної ради Г.Невмержильський провів семінар-нараду з секретарями Копилівської, Мотижинської, Плахтянської, Маковицянської, Гавронщинської, Колонинської сільських рад. Керуюча справами районної ради Л.Забела, начальник архівного відділу райдержадміністрації Ю.Кравець, начальник служби у справах неповновільних райдер-адміністрації Л.Сметана, спеціаліст відділу організаційно-кадрової роботи О.Савенок, начальник фінансово-господарського відділу районної ради Н.Альошина висвітлили питання щодо ведення справ та діловодства в органах місцевого самоврядування відповідно до номенклатури справ про ведення діловодства у виконавчих комітетах сільських та селищних рад, стосовно опіки та піклування, про стан здійснення органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади про порядок нарахування заробітної плати посадовим особам місцевого самоврядування.

Наочник служби у справах неповновільних Макарівської райдержадміністрації Л. Сметана, спеціаліст I категорії служби Т.Морозюк провели благодійну акцію до Міжнародного дня дітей. Дітятим-сиротам, позбавленим батьківського піклування; дітятам-інвалідам, із багатодітних та малозабезпечених сімей, а також тим, які перебувають у дитячому відділенні ЦРЛ, надано гуманітарну допомогу одягом та взуттям.

Заступник голови райдержадміністрації Р.Резниченко провела засідання редакційної комісії з підготовки матеріалів до видання нового серіалу «Книги Пам'яті». Заслухано стан збору матеріалів про фронтовиків Великої Вітчизняної війни, які пішли з життя у повоєнні роки. Прийнято рішення про широке висвітлення збору матеріалів та прийняття звернення до мешканців району щодо надання допомоги в цій справі.

Учні Лишнянської загальноосвітньої школи здійснили екскурсійну поїздку за участю батьків до центрального ботанічного саду Академії наук України м. Києва. Її організовувала місія Макарівської районної ради з питань благодійницької діяльності. Учні відвідали також Свято-Троїцький Іонівський монастир та старовинні Зваринецькі печери. На згадку про поїздку їхнім батькам філарет (А.Єгоров) вручив діям ікони Зваринецьких святих та історичні книги, привезені з обителі.

Відбулося засідання виконкому Макарівської селищної ради, на якому розглянуті питання про затвердження тарифів на житлово-комунальні послуги, про надання дозволу на проведення реконструкції будов та капітальний ремонт існуючих будов: надання дозволів на землевідведення та інші.

Відбулося засідання III сесії Макарівської селищної ради, яке провів селищний голова Г.Здольник. Розглянуті питання про внесення змін до складу виконавчого комітету, про утворення депутатських фракцій ВГО «Батьківщина» і СПУ та інші.

Сектор з питань внутрішньої політики, за'язків з громадськістю, ЗМІ апарату райдержадміністрації.

ДОРОГІ ЖУРНАЛІСТИ!

Від імені Макарівської районної державної адміністрації та Макарівської районної ради щиро вітаємо всіх працівників засобів масової інформації з професійним святом - Днем журналіста!

Професія журналіста завжди була шанована людьми. Роль журналістів у формуванні громадської думки, відродження та примноженні духовних культурних цінностей нації, прикоренні і поглибленні державотворчих процесів є неоціненою.

Доля подарувала вам талант писати. Ваше журналістське слово, яке входить до наших осель з газетних шпалт, гучномовців, телеекранів, друг і порадник, що несе інформацію

О.БЕЗУГЛЕНКО,
голова
райдер-адміністрації.

про наявніше життя, розширяє світогляд, спонукає мислити, по-разному оцінювати події, факти, вчинки.

Ви завжди були і залишаетесь на сторожі справедливості, завжди чуйні до проблем державних і людських.

Ваш високий професіоналізм, активна життєва позиція вселяють у серця жителів нашого району високий оптимізм, формують у їх свідомість віру та надію на все краще, прив'язують їм любов до всього прекрасного.

Бажаємо вам невичерпного джерела творчості, міцного здоров'я, гарного пера і цікавих тем, оптимізму, великою щастя, сімейного затишку. Нехай Віра, Надія, Любов николи не полишають вашу добру душу!

М.ВАРАНИЦЬКИЙ,
голова районної
ради.

тодами, як готувати ті чи інші страви. Б цікаві рецепти різних випічок. Одним словом, редакція газети працює на читача.

Із величним задоволенням читаю віршовані твори, епичні на окремі видання, матеріали про культурно-розмежувальні заходи, на спортивну тематику. Критичні статті виважені, без будь-якої предвзятості, але гострі і правдиві. Так і надалі тримати та йти в ногу із життям.

Світлана ЛУПАШКО - менеджер КПП «Гарнітура».

- Дуже відповідальна робота у журналістстві. Ім, як і військовим, часто доводиться бути, так би мовити, у гарячих місцях і не лише інформувати людей про події у них, а й сприяти погашенню там вогню, який спалахнув, щоб не нариви він лиха.

Вони також покликані оперативно нести читачам, глядачам та слухачам достовірну інформацію. Інколи Ім, як співається у відомій пісні, доводиться „трое суток шагати, трое суток не спати ради нескольких строк в газеті“.

Бажаю працівникам редакції міцного здоров'я, щастя і творчих успіхів!

Наталія ЗАВАЛІШИНА - начальник Макарівського районного комунального підприємства „Водне господарство“.

- Якщо приходить чи приїжджає на підприємство працівник будь-якого засобу масової інформації, то зразу здається, що він прибув, як мовиться, наловити „жучків“. Особливо в нинішній час, обтягнутий різного роду проблемами. Починаєш хвилюватися, нервувати. Та все це відразу зникає після доброзичливої і відвертої розмови. Дякуючи Ім, ми вправляемо недоліки, біля яких ходимо щодня і не звертаємо на них уваги.

Щастя, радості та творчі снаги вам!

ім членам що мають згуртуватися заради йому, щоб само його віщ став гіном журналистів України. А в цей урочистий і святковий день усіх працівників однієї з найдарюючіших професій пропонуємо ознайомитися з його словами.

Колектив редакції.

МИ - ЖУРНАЛІСТИ

За правду і за свободу слова.
Раніш боролись і воююм знову.
А журналістська ясна зорі
Повік нам щедро згори сі.

Прислів
Ми - журналісти служим народу.
Заряди нього в огонь і воду

ішли і будем завжди ти
Та руйнувати всі зла мости.
В нас зброя грізна - перо та слово.
Вони постійно і завжди готові
У бій нерівний зразу вступити.
Щоб всіх невинних ім захиstitи.

Припісля
Сини і доньки ми України.
Відаем щиро у ній ті зміни.
Які до щастя вітають путі.
Я заможно жити людям дають.
Припісля
І.КАРУН.

ОКРІМ РЕЛЕ - ТЕЛЕВІЗОРИ, ТАРІЛКИ, СТАКАНЧИКИ

Часливе швидко. Ніби зовсім недавно в районці була стаття про ВАТ «Потенціал».

Не буде повторюватися і говорити про попередні досягнення та свого роду славу нашого підприємства, не лише на Макарівщині, однак не можна не відзначити, що головною передумовою сьогоднішньої стабільності підприємства все-таки були попередні напрацювання. Його керування та члени колективу не кинулись виробляти ту продукцію, на яку була найбільший попит і найвищі ціни. Не влаштовували метушні, а зважливо оцінювали «за» і «проти», прагнули зберегти матеріально-технічну базу, технологію та фахівців. Тут робили все, що не розірвало колектив, як єдиний живий організм.

Ще в 2004 році наше підприємство пройшло, до речі, першим і по сьогодні єдиним в районі, сертифікацію виробництва на відповідність міжнародному стандарту ISO 9001:2000 і отримало сертифікат фірми TUV CERT. Його вироби сертифіковані в Україні, Росії та Європі. Завдяки цьому географія ІХ реалізації, зок-

рема холодильників, що випускає «Норд» з нашими комплектуючими, користуються великим попитом далеко за межами сусідніх Ресії, Білорусі, Молдови.

У загальному, на сьогоднішній день, завод щомісяця випускає продукції більш, ніж на 1,5 млн. грн. Чисельність трудового колективу складає 285 чол. Середні заробітна плата працівників перевищила 1100 грн. у місяць. На підприємство приходять високопідготовлені фахівці, повертаються люди, які свого часу змушені були шукати ліпшої долі.

Окрім цього, завод розширяє свій потенціал — вже наступного року буде споруджено приміщення для підприємства з переробки лінолієту і виготовлення з нього тарілок, стаканчиків, інших видів одноразового термостікого посуду з врахуванням найсучасніших санітарних вимог, передбачених для такого виробництва. Цю новину макарівчани зустріли з радістю.

Вже найближчим часом 130 чоловік будуть забезпечені роботою з гідною оплатою праці. Із задоволенням змо-

жуть влаштуватися на новому і мешканці навколоїшніх сіл, адже підприємство забезпечує доставку на роботу та з нею. Вони також сприяють у підвищенні кваліфікації та здобутті спеціальності на місці.

У найближчому майбутньому розпочнеться серія виробництво такої необхідної в сучасному світі побутової техніки, як телевізори. Ці вироби виготовлятимуться за останнім словом технології. Іх буде діяти типи — CRT із абсолютно гігантськими екранами діагоналю 52 см і LCD із настроєною рідкокристаловою матрицею в екрані при діагоналі 65 см.

Якщо зважити на ці перспективи, то бачимо великий бути факторів, які сприятимуть розширенню асортименту товарів широкого вживання та новим надходженням до бюджету. Особливу увагу керівництво приділяє відкритю нових робочих місць. Отже, наш колектив, може з вільністю сказати, під керівництвом Дмитра Миколайовича Герасименка досягне ще вагоміших показників у нинішньому та наступному роках.

О. ВЛАСОВА.

Шлях від хвороби до здоров'я у давній, ніж від здоров'я до хвороби. Така незаперечна істинна. Ми, дорослі, повинні пам'ятати про це і зробити все можливе, щоб зберегти найцінніше — здоров'я наших дітей.

Саме тому колектив дитсадка «Пролісок» намагається створити умови для збереження здоров'я дітей. Починаючи від найпростішого — вживання трав'яних чаїв, пектідів, полоскання горла, вживання подовданої води, проведення загартовуючих процедур морською сіллю, до складних — використання профілактичної апаратури — сегментно-кисневої пінки, приладів для аромотерапії, електро-лікування, рефлексотерапії, інгаляції.

Всю цю систему оздоровлення вдалося здійснити завдяки спільній праці нашого

колективу та батьків усіх вихованців, які повірили в ефективність таких методів і стали допомагати в цій справі.

Ми дякуємо людям, яким не байдуже майбутнє наших дітей, які відгукувались на наші проблеми і завдяки яким ми змогли закупити цю потрібну для нас профілактично-лікувальну апаратуру. Зокрема, В. Антоновій, К. Мамоніу, В. Безверхому, В. Робенку, І. Яцуку та іншим.

Саме вони розуміють, що здоров'я дитини — це майбутнє держави. Це дуже важливо, що вони не байдужі до проблем дошкільного закладу і готові завжди допомогти.

Л. ТОЛСТОКОВА,
завідуюча дитсадком «Пролісок».

НЕ ПЕРЕДБАЧЕНО ПЕРЕРАХУНОК, АБО ПОВЕРНЕННЯ СПЛАЧЕНИХ СУМ

З 14 квітня нинішнього року набрав чинності Закон України «Про вирішення питання щодо заборгованості суб'єктів господарської діяльності, які застосовують особливі умови оподаткування, обліку та звітності, у зв'язку з не-перерозподілом Державним казначейством України частини податків до Пенсійного фонду України, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працевздатності, Фонду соціального страхування на випадок безробіття протягом 2004 року - 1 кварталу 2005 року».

Згідно з цим фізичні особи - суб'єкти підприємницької діяльності, які в першому кварталі 2005 року працювали за спрощеною системою оподаткування, зобов'язані спла-

тити до Пенсійного фонду фіксований розмір страхового внеску, розрахований як різниця між встановленою ставкою внеску (83.84 грн.) та частиною єдиного або фіксованого податків, яка згідно Указу Президента України «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів підприємницької діяльності» та Закону України «Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян становить 42 та 10 відсотків відповідно.

Наприклад, підприємець В.В. Шевченко сплатив фіксований податок по 100 грн. за кожний місяць 1 кварталу 2005 року. До бюджету Фонду повинно було б надйти 30 грн. (по 10 грн. за кожний мі-

сяць кварталу). Отже, Шевченко В.В. зобов'язаний сплатити 218.82 грн. фіксованого розміру страхового внеску (83.84 + 83.84 + 81.14 - 30).

Зверніть свою увагу, що згідно цього Закону не передбачено перерахунок або повернення сплачених сум фіксованого розміру страхового внеску.

При цьому, у звітах до персоніфікованого обліку зазначаються суми фактично сплачених платником та перерахованих органами казначейства на рахунки Фонду внесків. Облік страхового стажу здійснюється відповідно до фактично сплачених сум внесків.

Т. ТУРЯНЦЯ,
начальник управління
пенсійного фонду в
Макарівському районі.

СВЯТО ДИТИНСТВА

1 червня в Макарові відбулося районне свято Дитинства з нагоди Міжнародного дня захисту дітей. Асамбль скрипалів районної школи мистецтв відкрив його. Діяла виставка з 250 різноманітних дитячих робіт, проведено мати за супер-кубок з футболу серед шкільних команд між юніями футбольістів Макарівської ЗОШ №1 і Королівської. Діти продемонстрували здібності в конкурсі «Малюнок на асфальт» та музично-розважальні грі «Караоке на майдані». В районному кінотеатрі бажаючі переглянули науково-художній фільм. Активність у святі виявили вихованці дитячої школи мистецтв, країнчи учасники районного конкурсу «Таланти твої, Макарівщино!», вихованці ЦТДЮ імені Д. Тутталі.

Переможці конкурсу та змагань нагороджено грамотами, прізами. Діти посмакували солодощами та морозивом. Заступник голови райдержадміністрації Р.Резніченко тепло вітала учасників свята і вручила подарунки, грамоти найактивнішим учасникам, побажала гарного відпочинку в період літнього оздоровлення.

У святкуванні взяли участь 700 дітей шкільного віку. Спонсорами свята були ТОВ «Слобода КО» (дирек-



тор Н. Присяжнюк), підприємець Ю. Табулінський. А організували його Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, відділ освіти, у



справах молоді та спорту, культури і туризму.

У цей же день в обласному святі «Країна дитячих мрій» в Києві взяли участь 15 дітей з малозабезпечених сімей. Їм поїздку організовувала служба в справах неповнолітніх райдержадміністрації.

У святкуванні взяли участь 700 дітей шкільного віку. Спонсорами свята були ТОВ «Слобода КО» (дирек-

РЕЄСТР власних регуляторних актів Макарівської райдержадміністрації за 2006 рік

№ п/п	Назва регуляторного акта	Дата та номер прийняття	Номер реєстрації в Макарівському районному управлінні костянції	Вид відстеження	Строк відстеження	Розробник регуляторного акта	Структурний підрозділ (посадова особа), відповідальна за проведення відстеження
1	Розпорядження голови адміністрації „Про харчування дітей, потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи в школах району”	10.01.2006 №1	10.01.2006 №2	базове	1 рік	Відділ з питань надзвичайних ситуацій райдержадміністрації	Відділ з питань надзвичайних ситуацій райдержадміністрації (начальник відділу Н.Л. Бурнашева)
2	Розпорядження голови адміністрації „Про бронювання робочих місць для слабозахищених верств населення у 2006 році”	16.02.2006 №85	Матеріали подані на погодження	базове	1 рік	Районний центр зайнятості	Районний центр зайнятості (директор В.Д. Халіманчук)
3	Розпорядження голови адміністрації „Про впровадження порядку видачі документів дозвільного характеру за принципом організаційної єдності”	10.03.2006 №153	Матеріали подані на погодження	базове	1 рік	Відділ економіки райдержадміністрації	Відділ економіки райдержадміністрації (начальник відділу О.І. Доценко)
4	Розпорядження голови адміністрації „Про харчування дітей, потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи в школах району”	23.03.2006 №208	24.03.2006 №135	базове	1 рік	Відділ з питань надзвичайних ситуацій райдержадміністрації	Відділ з питань надзвичайних ситуацій райдержадміністрації (начальник відділу Н.Л. Бурнашева)

О.ДОЦЕНКО,
начальник відділу економіки

Прогули над країною парламентські видори. Вони не стали рятівними для народу. Сільське господарство доведено до згинання. Село в'яне і чахне, ніби підрубане дерево. Нема ані надій, ні сподівань. Люті мертвотна порожнечча стоять кругом. У господарствах, які ще вчора мали тисячі голів худоби, свиней, овець, - сьогодні там і хвоста не побачиш. Злодійська влада, при сприянні підступних україножерарів, все розтягла, розгребла, поруйнувала фермерські приміщення, тракторні й автомобільні парки знищено, порізано на маталобру...

Господи, краще осліпнити, ніж бачити такий хаос, таке жахне безладдя. Селяни, не маючи роботи,никають, мов неприкаяні. Тисне їх розпач. Вони, мабуть, чують велику біду. Доброму не пахне, а лихом. Так і чехай, що звалиться воно на іхні голови і душитиме, як в страшні часи колективізації. Ми вже забули про них. Ми забули й про лиходіїв, котрі вчинили страждливу моровицю на наші землі. Тоді прочитаймо документально-публіцистичну повість Софії Денисенко „Тіні незабутих предків”, і в нашій голові, може, трішечки проясниться, і ми збагнемо не лише причини своїх страждань, а й побачимо холодні очі бандитів, які підготовлюють нас до нового роз'яття.

Чим ми завинили перед ними? Не скажу. Хоча вони не винних розпинають, а покірних. Тому-то нас так багато й вигубили...

Згадану книгу видано в минулому році в Чернівцях, хоча наша авторка мешкає у Львові, родом з Полтавщини. Полтавка, яку наша громада як письменницю, доктора філологічних наук, професора, академіка Академії вищої школи України, відмінника освіти України, лауреата нагороди Ярослава Мудрого й автора понад 400 наукових праць. Похвально, що її пам'ять не затирали, не приспали ні заслуги, ні титули, ні професійні обов'язки. Вона не забула про батьківську землю, про людей рідного краю, про їх долі. Саме про них пані Софія Денисенко й написала своїм серцем достовірну цікаву книгу „Тіні незабутих предків“. Книга, незважаючи на малий наклад, пішла до читача. Дійшла й до мене як добрий подарунок і відгук пані Софії на деякі мої публікації.

Головна тематика згаданого твору – це часи більшовицької колективізації та непростимого голодомору 32-33 років, свідком яких була пані Софія. За час незалежності багато написано про ту чорну годину, та ще більше не написано, і, мабуть, не напишеться. Бог забирає очевидців тих подій, ми віддаляємося від них, і тепер, здається, нам, зайдуться, не до минулого. Воно нас не бентежить, бо ми народжувалися, зростали й виховувалися на руїнах. І нині живемо серед руїн. Тільки сліпий іх не бачить, а одурений не відчуває нестерпного життя...

Нині, правда, нас масово не розстрілюють, не висилують на Соловки, за Урал, як те робили ленінці та

троцькісти. Однак, скажіть мені: де ж поділіся 5 мільйонів українців? Це не дощові краплі, що випаровуються, це люди, котріх лукаво й підступно знищували, морили мукою, зліднями, кривдою.

Підраховано, що більшовицька чума за часового панування вигубила до 100 мільйонів чоловік. Серед тих покутників найбільше було українців. Тільки у великій хліборобській родині Водяників, до якої за материнською лінією належала Софія Денисенко, з 36 чоловік вижило п'ятеро. Кровожерна система, поставивши колективне вище особистого, зневажила, принизила людину, зробила з неї раба. І задумуєшся, бо хочеться знати: чому так жорстоко, немилосердно катували й вигублювали людей?

Чому світло життя перетворювали на пітьму? І впевняєшся, що то був початок сатанинського шляху, куди затягли Україну та її довірливий народ. Про це нам циркою аргументовано розповіла пані Софія. Коли читаєш такі речі, стає

якчно, здається, ніби чуєш голоси катованих мучеників – дітей і дорослих – які лунають над нами, закликають до помсти. А водночас інтуїтивно відчуваєш наближення нової біди, смертельної загрози. І не дай, Боже, знозву пережити все те, що пережили в дитинстві наша авторка. Тому її твір „Тіні незабутих предків“ хай стане для нас не тільки історичною пам'яткою, а й дзвоном тривоги.

Нині у світових глобалістів інша стратегія впливу на людство. Вони змактили, що не класовою боротьбою і не руками бідного пролетаріату, а тільки капіталом, обманом, підкупами можна покорити світ і правити ним. Ми вже від цього потерпаємо. Наша національна свідомість деградована, ми роз'єднані – бачу маленький гурток патріотів, а решта людів скована в норах. Чого ждемо? Та берім у руки вила, коси, сапи – і вперед. Адже коли в державі не діють закони, мовчать суди, вершителем своєї долі і судею має стати народ.

Бачте, не став, тому й страдає, – як і тоді, так і тепер. Та краще послухаймо пані Софію Денисенко, почуймо її болючі розповіді про ті часи лихоліть. Тоді вона, мала Соня, ще дитина, була і свідком, і жертвою тих подій. Її разлива дитяча душа набачилася й на терпілля горя. Саме в розпал колективізації сільські лайдаки-активісти, аби десь підживитися, вночі підпалили їхню хату. Батька не було вдома, перебував у лікарні. З тієї пожежі мати крізь полум'я в рядні ледве винесла Соню з хати, та не-прикриті ноги дитини обгоріли до

колін. Дванадцятілтня сестричка Маня, вибігаючи надвір, спікнулася, впала в полум'я і геть обгоріла, якось виловлена з нього, - в страшних муках вона прожила ще три дні. У нещасної матері, яка три дні, згоріла волосся, обляпла обличчя, а ноги – і чоботи не захисили – обгоріли майже до кісток.

Ця перша жахна трагедія не вигойним болем запеклася в дитячому серці. І ділі пішли трилогії за тривогами, болі за болями. Тоді, здається, небо й земля стягались од діянь бандитів, які, перевернувши світ, нічого не будуючи, бо жили грабунками, так, як і нині, але, вчайдівши від влади, множили руїни, муки, страждання. Полтавська земля, як нам оповідає Софія Денисенко, що пахла хлібами та медалями, перетворилася на содом, на

прослужив у кавалерії, всю першу війну перебув у окопах, - з дружиною та двома дітками блокати світом. А підпілі жінки отих бандитів лазили по хазійських погребах, різни страви чи припаси, які знаходили, поїдали, а в горшки та глечики гадили. «Тепер наша влада... Тепер ми, що захочемо, те й зробимо...»

Товарищи комунисти, а ви ще й досі, як ті нікчемні жінки, гадите й паскудите в Україні. Ви, як дволіді януси, обличчям всміхаетесь до народу, а діями своїми допомагаєте душителям нищити його...

Та досить сумного й невітшого у книзі «Тіні незабутих предків» є і світлі, приємні слогади авторки. Як вона гарно, з глибокою пошаною і любов'ю змальовує селянське буття перед настанням окайногого часу. Коли читаєш оти сторінки, втішаєшся, радієш, що хоч колись були в нас славні благочестиві люди. Вони любили працю, землю, народжували й виховували здорових і чесних дітей, навчали їх хліборобської мудрості. Ось перед

нами портрет діуся пані Софії Дмитра Водяника, який походив з козацького роду: „Високий, ставний, світлі кучері на високім чолі, рум'яне обличчя з виразними рисами та великими проникливими веселими блакитними очима, густа пшенична борода та гучний голос виділяє його серед інших...“. Цей красень-хлібороб мав семеро синів. Виростив їх, поодружував, майже кожному прикупив наділ землі, де вони важкою працею побудували селянські обійстя з клунями, комарами, з розкішними садами й неодмінно з дзеркальними ставами...

Та прийшла, ніби пошесті, більшовицька чума, і все те святе, долянунте, чисте і світле, яким милувався і Бог, і небо, сплюндрували, спотворила, нічого не залишила живого, все перетворила на руїни. Люди й земля стогнали від болю. Та ніхто не чув того. Славних трударів, синів Дмитра Водяника ніби й не було на цьому світі. Бандити всіх передушили. Ілька застрелили, бо назвався хазійським сином. Григорія, прив'язавши до коня, виволокли на поле і вбили, бо не дозволив своїй дочці-красуні зустрічатися з розибашкою і грабіжником. Сім'ю Остапа, де всю ніч пиячилі вовкулаки, вирізали до ноги, навіть дівчаток, які хотіли втекти, догнали й порубали. Інших братів, пограбувавши і розоривши обійстя, як не на Північ виселяли, то вивозили в степ або, як казали тоді, „на бури“, і там залишали під небом, де вони вмиралі від холоду й голоду...

Повчально розповідає нам авторка книги про свого двоюрідного

братя Гришу. Коли вбили його батька, то матір з сімома дітками виїхали за Урал. Василько Йоля помірли з голоду на пісоповалі, де працювали хлібороби. А Маня, Гали Й Павлика чотирнадцятілтня Гриша зумів вивезти з Уралу й доправити до діда Водяника „на бури“, де вони теж померли з голоду, а він звікий бродягти, пішов блукати світом, - і вижив. Де його тільки не носила доля! Служачі в армії, змінивши своє прізвище на Водяников. Часто заповнюючи різні анкети, писав, що він син розстріляного куркуля. У зірлому віці, осівши на Дніпропетровщині, під час розмов, казав: „Меня воспівала Россия...“ і міркував, якщо тих Водяників так знищували, то може вони й справді робили щось не так... Осуджував батька, що відгодовував аж вісімдесят свиней, якщо вистачило б і одніє... Син його став за національністю – росіянином, а внук зневажливо кривився: „Ненавижу эту українську речь...“

Такими людьми – з покалченими душами, з ущербною свідомістю – перенаселена Україна. Вони рвуться в минуле, бо воно було краще від теперішнього, але, хо його зробив пірши, не хочує знати. Тому й душать нас чвари, гризе сум'ята, – вузол злагоди розпався. Я не виню людей з двоїстим світопоглядом, я ті розмію, але як важко бути з ними...

Українська правда, про яку оповідає пані Софія Денисенко, – пекуча, бо замішана на горій болю народному. Морити голодом хлібороба, народного гудувальника – це ж великий гріх. Та сатанин-т-кровожерів нічого не стримувало. Жорстокий Троцький у „Інструкції агітаторам-комуністам на Україні“ визнавав, що „українське сите селянство підняло проти нас повстання і вигнало нас з України, а не Денікіна“, що „комуни, надзвичайні заходи, продовольчі загони, комісарів-євреїв зненавідів український селянин до глибини душі“, а далі Лейба Бронштейн (Троцький) висуває десять пунктів, як обдурити чесних і довірливих українців, розсварити їх між собою, щоб вони зреяли славного минулого та своїх проводирів, наприклад, Петлюри. Отак, як не тепером, репресіями, то голодом, брехнею, такі зламали волю українця й загнали його у вічну кабалу.. Тож і сьогодні, не звільнivши від неї, ми більче стоймо до погибелі, ніж до перемоги над чорними силами зла.

Хто читатиме „Тіні незабутих предків“ неодмінно відчує, що авторка виклала в них всю свою душу, свої болючі переживання і бентеги, не приховала й краплинки правди про дні ті криваві. Вмотивованими спогадами, філософськими роздумами озивається до нас її твір, який хочеться читати, він пропонує надію і віру, кличе нас до єдності, згуртованості, - бо це єдиний шлях – шлях нашого спасіння.

с. Ситняки.

ДЗВОНИ НЕЗАБУТИХ ТРИВОГ

І. ЗАХАРЧЕНКО

якесь дике побоїще, вкрите трупами померлих з голоду. Неймовірно хочеться, щоб «Тіні незабутих предків» прочитали сьогоднішні симоненки та саламатини. Може, у їхніх скорублих душах проклонулося б щось живе чи святе і вони, схиливши, попросили б у людей і Бога прощення за гріхи, скосні їхніми по-передниками...

...Максима, рідного батькового брата нашої авторки, запоротили за намовою, мов би має золото, до в'язниці. Щоденно катуючи, довели правдивого хлібороба до божевілля. І він зламався, вказав на свого брата Никифора, що це в нього є золото, бо дружина його з куркулів. Збрали й Никифора. І осі двох братів, нещадно мучачи, зводили разом, і Максим, не тямлячи себе, накидався на брата, бив, душив, шматував його, благаючи, аби віддав катам золото... А золота в них не було. Більшовицькі канібали вигребли його в люді за часи колективізації і в моровицю 33 року через «торгсини» та вивезли у зарубіжні банки...

Підлою, жорстокою і безчесною була влада. Аби утвірдитися цькувала людину на людину, а братів рідних поробила ворогами. Коля натрапляю в Біблії на вислів «І нажите хазійном добро стане його гибеллю», згадуючи свого дядька, який ніяк не міг збегти оцього пророцтва. Та коли прийшли сільські бандюжки розкуркулювати його, то він кинувся на них з кулаками, бо мав лише шматок землі, коня і хату - а вони йому до грудей гвинтівку, і, щоб не вискочив у вікно, порішили б на місці. І пішов він, воїн, шість років

ПАТЕНТУВАННЯ

Придані пільгового торгового патенту?

Відповідь:

Частину 6 ст.3

Закону №98/96-ВР

визначено

товари незалежно від країни

їх походження, торговельна

діяльність якими здійснюється

з приданням пільгового

торгового п

VITAE MO

Президія районної організації ветеранів України сердечно вітає із славним ювілеєм - 80-річчям від Дня народження ветеранів району:

АРТЕМЕНКО Парасковію Федорівну з Ніжилович, **ПАЛАМАРЧУК** Віру Клімівну з Мотижина, **КРИВЕНКО** Євдокію Тимофіївну з Гавронщини та **ЗЛІЦЬ** Надію Володимирівну з Королівки.

Бажаєм здоров'я - від чистих джерел, а щастя - від власної долі, щоб радісно й довго в достатку жили і горя не знали ніколи.

Якнайтепліше поздоровляємо із Днем народження дорогої кума і хрещеного

Петра Федоровича КОВБУЩЕНКА

І сердечно бажаємо йому щастя, любові та міцного здоров'я. А ще -

Хай буде радість в Твоєм домі, живи без смутку і біди, не знай довіку болю й втоми, радій життя і нам завжди!

Сім'я Йовенків.

ПОСТІЙНО ЗАКУПОВУЄМО

дошку дубову обрізну товщиною 29 мм, ширину від 160 мм, довжиною від 1520 мм 1-2-3 сорту; необрізну, ширину від 160 мм.; дубову заготовку товщиною 29 мм, ширину від 75 мм, довжиною від 370 м, згідно специфікації, а також дуб-пиловник діаметром від 32 см., свіжоспилений. Можливий виїзд нашого представника. Оплата по готівковому та безготівковому розрахунках.

ТЕЛ: 8-04472-7-55-60, 8-04472-7-54-61.

**ВІКНА, БАЛКОНИ
МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ**

ВІД ВИРОБНИКА (БЕЛЬГІЯ, НІМЕЧЧИНА).

Тел. 8-050-447-87-08, 5-22-82.

Приміщення старої ощадкаси в Макарові.

**ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ**

ПРОДАЮ частину будинку в центрі Макарова (газ, вода, телефон). Тел. 8-050-900-13-64.

ПРОДАЮ різні дошки, піноблоки та УАЗ-469. Тел. 8-097-944-57-08 (07), 8-066-988-25-21.

Радить спеціаліст

БЛЯШАНКИ ПРОТИ ДРОТЯНИКІВ

Дуже часто висаджену розсаду капусти, помідорів, перцю пошкоджують дротянки. Вони під'їдають сочні корінці, а від цього рослини гинуть. А от картопляний кущ не пропадає, але самі бульби, поточені черв'яками, стають малопридатними для вживання. Агротехнічні заходи у боротьбі з дротянками сприяють лише зменшенню їх кількості, але не знищують повністю.

Значно ефективніший метод - народний спосіб. Він полягає у використанні бляшанок, напітих в них по 10 г олії.

Розкладши їх на ділянці, неодмінно слід прикрити сухою травою або фанерою, бо дротянки полюбляють ховатись у темному місці, а запах олії лише принаджувати їх. Восени бляшанки слід зібрати і глибоко закопати, а взимку запастися новими. Після 3-5 років боротьби таким методом ваша ділянка залишиться чистою від цих шкідників та їх личинок.

В.РОМАНЕНКО,
начальник державної районної станції захисту рослин.

Редакція не захищає позицію авторів публікацій. За точність висловів відповідальність несе автор, за достовірність інформації - відповідальність редакції. Рекламодавець. Листування з читачами - на сторінках газети. Редакція не рецензує матеріалів і рукоописи не повертає.

«МАКАРІВСЬКІ ВІСТИ»

- громадсько-політична газета.

Засновник - Макарівський районна державна адміністрація, районна рада, трудовий колектив редакції.

Адрес: 08000, смт. Макарів Київської обл., вул. Фрунзе, 30, вул. Пушкіна, 3.

Із професійним святом!

Колектив КПП «Гарнітура» сердечно вітає із професійним святом усіх працівників редакції районної газети «Макарівські вісти» і широко бажає безмежного щастя, радості, достатку та доброго здоров'я.

Хай завжди у вас, шановні, буде тепло на серці та благополуччя в осібистому житті. Успіхів вам у роботі та всього найкращого на довгі роки!

ПП «ПРОМЕТЕЙ-ПЛЮС»
ВИКОНУЄ опалювальні, водопровідні та каналізаційні роботи.
Тел. 8(278) 5-13-57.

ВОДА - ЦЕ ВІДПОЧИНOK, ВОДА - ЦЕ Й СМЕРТЬ

Не знаючи броду - не ліз у воду, говорить народне прислів'я. Найбільш привабливий відпочинок у літку - це відпочинок на воді. Але, відпочиваючи, завжди треба пам'ятати про безпеку.

Закінчився навчальний рік. Діти будуть відпочивати. Звичайно, їх приваблюватимуть річка, ставок, інші водойми. Чимало було випадків, коли у них гинули діти, які не вміли плавати.

Тож, щоб не трапилося біди, навіть той, хто вміє добре плавати, повинен постійно бути обережним.

Необхідно звернути особливу увагу на роз'яс-

ЛІКНЕП ДЛЯ БАТЬКІВ

Часто можна почути, як дитині жалються, що коли падає на підлогу й плаче, починається істерика. Психологи пояснюють, що ця проблема є достатньо поширеною. Підростаючи, малюк починає розуміти, що його сльози й істерики дозволяють добитися від батьків, чого тільки душа забажає. Багато дітей у віці від 1,5 до 3 років проходять через період биття головою об підлогу чи стінку. А більшість батьків відразу ж починає

ПОПЛАЧЕ Й ПЕРЕСТАНЕ

бігати біля дорогого чада, заспокоювати, втішати. У результаті воно отримує, що забажало. А через декілька років здивовані батьки бачать, що дитина веде себе грубо не тільки з ними, а й з іншими дорослими, а часто навіть і з ровесниками. Вона доводитиме свою правоту спочатку криком і хамством, а потім і грубою силою. Отже, потакати подібним істерикам ні в якому разі не можна.

А що ж робити? Якщо подібний неприємний інцидент трапився

вдома, то всім дорослим краще вийти з кімнати.

Чадо покричить і поплаче ще пару хвилин, а коли увідомить, що ніхто на нього не дивиться, спокійно займеться своїми іграшками.

Коли дитина зайнялася грою, можна вернутися в кімнату, але зробити вигляд, що нічого страшного не трапилося. Якщо малюк вирішить влаштувати ще один концерт, знову вийдіть з кімнати.

Не хвильуйтесь: дитина влаштує істерики свідомо, тож вона не розіб'є собі голову об підлогу й узагалі нічим собі не зашкодить.

**ВАС ДІТИ
СЛУХАЮТЬСЯ?**

Вимагаючи слухняності, звертайте увагу на особливості характеру дитини. Мляві, флегматичні діти, як правило, підкоряються розпорядженням дорослих. Нагато складніше вимагати слухняності від енергійних, рухливих. Такі погано на ногах стоять, а вже прагнуть самостійності. «Я сам!» - каже хлоп'я, коли його починають одягати чи годувати. На жаль, у відповідь часто чує: «Ти ще малій». Дитина плаче, протестує. Примхі? Так, але викликані вони тим, щоб відстоювати свою самостійність, нехай навіть у та-го, дрібній справі, як ба-

жання тримати самому ложку під час обіду. Але для дитини це важливо!

Часто синочки і дочки, ще не навчившись оцінювати власні можливості, бажають робити те, що дорослі: запалювати газ, вмикати телевізор, заводити годинник. Ваше категоричне «не можна» виклике у відповідь «А я хочу!» Тут одного «не можна» недостатньо, потрібно пояснити, чому ж усе-таки татовоє дозволено, а малюкові ні. Діти в будь-якому віці не люблять, коли до них ставляться як до маленьких. Намагайтесь вчити їх не ображуючи, повчати - не ображуючи. Не зазихайте, що їх просить посидіти тихо, бавляться з тим, що чіпати не можна, і наївно право бути само-

стійними. Якщо в розмові з дитиною ви будете підкреслювати, що вона вже стає дорослою, багато може зробити сама, це надасть їй упевненості в собі, малюк з радістю виконуватиме будь-яке ваше прохання.

Примхливими та вліткими діти стають не тільки в сім'ях, де їх пестять і балують, а й у таких, де з ними проводяться надто сурово. Деякі батьки зловживають заборонами: «Не бігай!», «Не галасуй!», «Не зачіпай!». Бідні діти! Вони просто не в силі запам'ятати, що їм дозволено робити, а що ні. У них зростає дух протиборства. Вони протестують тим, що кричать тоді, коли їх просять посидіти тихо, бавляться з тим, що чіпати не можна, і наївно його ламають.

Ясна річ, без заборон у вихованні не обйтися, але ефекту вони досягають лише за умови, коли доцільні й коли не змінюються залежно від настрою дорослих. Скажімо, сьогодні хлоп'ята дозволили крутити настройку телевізора, а за-тра - ні. Не вводьте дитину в оману: їй потрібно раз і назавжди зрозуміти, що можна, а що ні. І чому. Спокійно ставтеся до примх дитини. Намагайтесь збагнути, чим вони викликані. Малюк повинен знати, що крик та сльозами нічого не доб'ється. І не треба його вмовляти, краще залиште самого. Збудження швидко почалося й так само швидко минеться. Дитина сама йому не рада і хоче, щоб усі про нього забули. Ваш спокійний та доброзичливий тон допоможе й.

Редактор Петро Сухенко.

Адреса редакції: 08000, смт. Макарів Київської обл., вул. Пушкіна, 3.

Телефон: редактора - 5-13-44 (факс); відділу сусільсько-політичного життя, бухгалтерії 5-14-98, листів та масової роботи - 5-15-30.

З питань реклами та оголошень - 5-14-98.

З НАДІЄЮ НА ЧУЙНИХ ЛЮДЕЙ

Тяжке горе спіткало Інну Шадуру - студентку Макарівського медичного училища. На її лікування потрібні великі гроші, яких, на жаль, у її мами нема.

Тож прохання до людей з чуйним серцем допомогти інні коштами на лікування.

Гроши переказуйте на: р/р 29244825531104 Кіївське ГРУ ПриватБанку банк: Київське ГРУ ПриватБанку, м. Київ, МФО 321842, код ЕДРПОУ 14359302. Призначення платежу: для Шадури Інни Григорівни. ПК №4130514088928259 02/08.